

V imenu ljubezni

Joseph Stein, Jerry Bock, Sheldon Harnick: Goslač na strehi; režiser: **Stanislav Moša**; glasbeni vodja in dirigent: **Žarko Prinčič**; MGL
Mark Ravenhill: Kok ti men zdej dol visiš; režija: **Vito Taufer**; Slovensko mladinsko gledališče

Barbara Orel

Politični muzikal

Po zgledu iz lanskega leta so v MGL vstop v sezono zaupali češkemu režiserju **Stanislavu Moši** in po Kabaretu (v katerem je **Uroš Smolej** zablestel v vlogi Konferansjeja in zanjo na otvoritvenem večeru prejel tudi Dnevnikovo nagrado za najboljšo igralsko stvaritev preteklega leta v tem gledališču) dobili novo uspešnico. Muzikal *Goslač na strehi*, krstno je bil uprizorjen leta 1964 na Broadwayju, prikazuje prelom s tradicijo, ki v imenu ljubezni poteka v vasi z večinskim judovskim prebivalstvom v carski Rusiji. Režija v ospredje postavlja Tevja, očeta treh za možitev godnih hčera, in iz tega osišča navzen v uprizorjenem svetu polagoma raztaplja navzkrižje med togimi tradicionalnimi načeli in liberalnejšimi pogledi na življenje, ki vdirajo v judovsko skupnost z geopolitičnimi spremembami na pragu 20. stoletja – brez ostrih rezov, z mehko, ki se prilega sentimentu žanrske matrice. Prvovrstni **Janez Starina** vstopa v lik s širino duha in vitalnostjo, ki tudi pred bližajočimi se strahotnimi političnimi spremembami voljno sprejema svojo usodo kot kolesce v božjem načrtu. Očetovsko razumevajoč je do hčera in njihovih snubcev (v igralskih parih: **Jana Zupančič** – **Jaka Lah**, **Ana Dolinar** – **Matej Puc**, **Iva Krajnc** – **Domen Valič**), ki se odzovejo klicu ljubezni in pri tem zaobidejo zakoreninjene običaje, prepirljivo dobrohoten v konfliktnih situacijah (do nesojenega snubca v upodobitvi **Jožefa Ropoše**), nepopustljiv do nasprotnikov (v primeru stražnika, **Slavka Cerjaka**) in neizmerno ganljiv v prizoru, ko svojo ženo (**Judita Zidar**) sprašuje, ali ga ljubi. Ubrani ansambel večje in z nespregledljivim užitek

oblikuje vloge s konvencijam žanra ustrezno stilizirano igro.

Četudi režiser daje prednost družinski zgodbi pred »zgodovino«, zgoščenemu loku od slavospeva tradiciji do slutnje pogroma (dramaturgija je delo **Petre Pogorevc**) pridoda romaneskni zamah. Ta završi v uprizoritvi v velikopoteznih glasbenih točkah, ki pod temperamentno taktirko dirigenta **Žarka Prinčiča** in v pregledni koreografiji **Vladimirja Kloubka** (skupaj s kostumografijo **Andrea Kučerová**) prinašajo barvit kolorit judovske kulture. K zanesljivi pevski interpretaciji igralskega ansambla (spodrsljaji so vsebinsko tematizirani in zato prej šarmantni kot moteči) pa odločilno pripomore zbor profesionalnih pevcev. V muzikal je nevsiljivo vgrajeno tudi politično angažirano sporočilo, ki kliče k premisleku o toleranci, in to ne le na primeru judovske skupnosti, temveč tudi drugih marginaliziranih skupin.

Gledališki pop

Po lanski uspešnici *To ti je lajf* (Tine Kosi v celjskem gledališču) je **Vito Taufer** (to pot v sodelovanju z dramaturgom **Tomažem Toporiščem**) zrežiral še eno trendovsko predstavo za mladino: igro predstavnika gledališča »U fris« **Marka Ravenhilla** *Kok ti men zdej dol visiš* (v sočnem prevodu **Jakoba J. Kende**). To je naslov popevke, s katero fantje kontrirajo svojim bivšim dekletom, ki jih kar v paketu zapustijo, da bi si še isti dan, kot jim napoveduje horoskop, nabavile slavne tipe in z njimi vse statusne simbole, ki spadajo zraven. Uprizoritev doseže vrhunec prav ob izvedbi novega hita **Saše Lošiča**, na koncertu in televizijskem prenosu tiskovke hkrati, ki ga iz dvorane spremljajo vreščече oboževalke, njihove bivše punce. A to je le (gledališka) predstava vnovičnega pe-

canja po načelu »klin se s klinom izbije« v izvedbi članov dramskega krožka.

Uprizoritev se pri tem uspešno ogne dvema pastema: glorifikaciji gledališča v primerjavi s filmom, televizijo, pop koncerti (ta bi se lahko prijela iznajdljivega izhoda iz zagate) in modernističnemu pristopu k zastavitvi igre vlog. Medtem ko igralci privzemajo vloge iz sveta »šov biznisa«, ne poudarjajo samega procesa uživanja v like. Tini, ki v tem neizmerno uživa (igra jo **Marinka Štern**), pa prijatelj (**Viktor Meglič**), zviška pove, da je to vendar »mimo«. Igralci pri menjavi vlog ne merijo na razliko med globino in površino, ampak veselo surfajo po gladini komunikacije, da se igra statusov zasveti v mnogoterih atraktivnih naličjih. Ansambel se bolj ali manj posrečeno, za predstavo kot celoto pa nemoteče spoprime z vlogami najstnikov in tipiziranim dramskim osebam odmeri primerno dozo individualnosti. Omenjena naj bosta le zbor po slavi hlepečih deklet (**Romana Šalehar**, **Mojca Partljič**, **Neda R. Bric**) in njihovih fantov (**Boris Kos**, **Uroš Maček**, **Robert Prebil**) z izvrstnima **Janjo Majzelj** in **Matijo Vastlom** na čelu. V skladu z ustrežno dramaturško razpostavo oseb le onadva pokazeta svoj notranji jaz, a šele po tistem, ko padejo maske: ko v popolni zmedi nasprotujočih si čustev ugotovita, da se imata kljub vsemu rada. Ta ganljivi prizor tudi sklene predstavo, ki duhovito in brez nepotrebnega moraliziranja tematizira magnetno privlačnost slave v svetu, v katerem je celo ljubezen podvržena ekonomskim transakcijam. Za trendovski videz sta poskrbela kostumografka **Mateja Benedetti** in scenograf **Tomaž Štrucl**, za artikulacijo pogovornega jezika pa lektorica **Mateja Dermelj**.

V muzikal je nevsiljivo vgrajeno tudi politično angažirano sporočilo, ki kliče k premisleku o toleranci, in to ne le na primeru judovske skupnosti, temveč tudi drugih marginaliziranih skupin.